

A REMÉNY HÁZA

Keresztszülőre váró erdélyi gyerekek

Sokan gondoljuk úgy, hogy jelenleg a világban az egyik legszebb emberi vállalkozás a Bőjte Csaba vezette Dévai Szent Ferenc Alapítvány erdélyi gyermekmentő munkája. Több mint nyolcvan helyen vannak már otthonaik, iskolaházaik, napközijeik. Ezt a szovátait, itt a Sóvidéken, Szent Józsefről nevezték el. A szerény ácsmesterről, aki családot és otthont adott az Isten fiának.

„Pap bácsi, engem innen vigyen el, mert én itt meghalok.” Egy tízéves kislány ákombákom betűkkel írt levele kerülő úton jutott el Bőjte Csabához, ő pedig elment a kis, székely faluba, megnézni a kislányt. A házban villany nem volt, ablak sem, esett szét minden, mint maga a család... Elhozta a gyereket, aki azontúl sok sorstársával együtt a Dévai Szent Ferenc Alapítvány gondoskodásában nevelődött. Nagy türelemre, bizalomra volt szüksége, bizony még osztályt is ismételt egyszer. De semmi sem felesleges, amit egy emberbe fektetünk... Az a kislány ma doktorátusra készül az oxfordi egyetemen.

Csaba testvérnek több száz hasonló története van. Megmentett gyerekekről, akikből tanár, orvos, szakács vagy pék lett, és ami még fontosabb: jó apa és jó anya.

Erdélyben Déván kívül már több lakóotthonban, napköziben, iskolaházban nevelődnek és tanulnak rászoruló gyerekek. Megkapják a teljes emberi élethez nélkülözhetlent: a gyermekkort. A Szent Józsefről elnevezett otthon története maga is olyan szívszorító, mint sok lakójáé. 2002 nagybőjtjében kérte a magyarországi gyerekeket a Magyar Püspöki Konferencia, hogy uzsonnapénzükből szánjanak valamennyit erdélyi társaiknak. Az iskolások annyit gyűjtöttek, hogy abból egy egész házat lehetett venni, ezt a szovátait, amely-

hez most megérkeztünk egy hideg téli estén. Illetve nem pont ezt. Mert az a ház 2004 nagypéntek éjjelén leégett. Ma sem tudni, miért... Még nagyobb erő és még több hit kellett, hogy újra nekiveselkedjenek. Sikerült. Most majd száz gyerek él itt, 8-10-12 fős családokban.

– Hagymás, olajos pityóka – néz fel *János* a tányérből, amikor kérdezem, mi a vacsora, mit eszik ilyen nagy étvágygal. Kiderül, azért siet, mert ő a napos, vagyis az ő családjukban ma ő mosogat és törölget. – A törölgetést én találtam ki, hogy jó lenne – magyarázza, miközben a szekrénybe pakolja a tányérokat –, arra gondoltam, reggel ne a vizes tányérba tegyűk a kenyeret.

Jánost, az újtót családi körben is meglátogatjuk, és nem akarunk hinni a szemünknek, hogyan képes ennyi fiú ilyen nagy rendet tartani.

– Szigorúnak kell lenni, másképpen nem megy – mondja a nevelőjük, a mindössze 24 éves *Vass József*, aki maga is az alapítvány neveltje volt.

– Itten takarítunk, meg nézzük este a tévét. Kaptuk az anyagtól! – mutatja a nappali büszkeségét a szemüveges *Arnold*.

A fürdőszobában zoknik száradnak, fent a hálótkban emeletes ágyak és katonás rend. A falon *Micimackó*, *Tigris*, *Messi* és *Xavi* képe.

HULEJ EMESE
ÍRÁSA

FOLYTATÁS
A KÖVETKEZŐ OLDALON